

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคเงินเดือนประชาชน

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้รับ
จัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อพรรคเงินเดือนประชาชน ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๒๖/๒๕๕๖
ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับ
พรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคเงินเดือนประชาชน ดังนี้

นโยบายพรรคเงินเดือนประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๖

แนวนโยบายพรรค

พรรคเงินเดือนประชาชนได้รวบรวมสาระสำคัญที่เป็นปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของ
ประชาชนมาจัดทำขึ้นเป็นนโยบายของพรรคทั้งหมด ๑๑ ด้าน โดยในแต่ละด้านนั้น พรรคได้เตรียมจัดหา
มาตรการรองรับที่สามารถปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาประเทศทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
ไว้สำหรับการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคต่อไป โดยสรุปสาระสำคัญของนโยบายในแต่ละด้าน
ดังนี้

๑. ด้านการเมืองการปกครอง

๑.๑ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น
ประมุขของประเทศ

๑.๒ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดให้มีมาตรการเพื่อพัฒนาระบบพรรคการเมือง และนักการเมือง
ของประเทศให้มีความรู้ความสามารถมีประสิทธิภาพ ศักยภาพ คุณธรรม จริยธรรม ความจริงใจ
ความเสียสละ และความอดทน ในการเป็นนักบริหารและนักปกครองที่ยึดมั่นในอุดมการณ์อย่างแท้จริง
เพื่อให้เป็นพรรคการเมืองตัวอย่างในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทางการเมืองที่มีประโยชน์ต่อประเทศชาติ
และประชาชน โดยไม่หวังผลประโยชน์ตอบแทนต่อตนหรือกลุ่มของตนเป็นหลัก

๑.๓ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการให้เกิดการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น
อย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดการพัฒนาได้เท่าเทียมกันอย่างทั่วถึง

๑.๔ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการให้มีประสิทธิภาพ และโครงสร้างระบบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อให้มีความเป็นธรรมในการปฏิบัติงานทั้งต่อข้าราชการประจำและประชาชนทั่วไป

๑.๕ ส่งเสริมสนับสนุนและดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และหามาตรการเสริมสร้างให้ประชาชนทุกระดับ ทุกเพศ ทุกวัย มีความรู้ ความเข้าใจ และมีจิตสำนึกทางการเมืองสูง รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเองตลอดจนการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยการเสียสละ และมีความรับผิดชอบต่อแผ่นดิน

๑.๖ รับฟังปัญหาความเดือดร้อนต่าง ๆ ของประชาชนในทุก ๆ ด้าน ทุก ๆ กลุ่ม และทุก ๆ คน เพื่อนำมาวิเคราะห์สาเหตุแห่งปัญหา และหาวิธีการในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน โดยเร็วที่สุดภายใต้เหตุผลและความถูกต้อง ประกอบกับการตัดสินใจโดยสันติวิธีและมีความยุติธรรม โดยทั่วกัน

๑.๗ ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียน นิสิต และนักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นทางการเมืองและพัฒนาประเทศร่วมกัน

๑.๘ ส่งเสริมสนับสนุนให้คงไว้ซึ่งสถาบันกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อช่วยเหลือดูแลด้านความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ โดยกำหนดให้มีสวัสดิการและค่าตอบแทนที่เป็นเงินเดือนให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันด้วยการเสนอกฎหมาย “พระราชบัญญัติสถาบันกำนันผู้ใหญ่บ้านแห่งชาติ” ร่วมกับพี่น้องประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ

๑.๙ ส่งเสริมและสนับสนุนการเมืองภาคประชาชนให้มีความเข้มแข็งและเสนอกฎหมายต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน ร่วมกับพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศตามวิถีทางประชาธิปไตยที่กำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ

๑.๑๐ เผยแพร่ความรู้และทำความเข้าใจให้กับประชาชนทั่วประเทศ เพื่อให้ประชาชนเข้าใจในเรื่องรายละเอียดของวิธีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทุกระดับอย่างชัดเจน

๒. ด้านเศรษฐกิจการคลัง

๒.๑ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาผลิตผลทางภาคเกษตรกรรมของไทยให้เป็นสินค้าส่งออกที่มีคุณภาพระดับสากลจนเป็นที่ยอมรับและต้องการของตลาดโลก

๒.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนเห็นความสำคัญและมีโอกาสปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญต่าง ๆ อาทิ ไม้สัก ฯลฯ ตลอดจนพืชผักในครัวเรือน เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและเป็นการหารายได้เสริมอีกด้วย

๒.๓ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมทุกประเภทที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศชาติ ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดการเสียดุลทางการค้ากับต่างประเทศ อาทิ อุตสาหกรรม ในครัวเรือนหรือท้องถิ่น อุตสาหกรรมหนักบางประเภท อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมการแปรรูปทางการเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมด้านบริการ และอื่น ๆ

๒.๔ ส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันให้มีเมืองท่าปลอดภาษี และเมืองท่าขนส่งสินค้า นานาชาติภายในประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยได้เป็นตัวแทนของภูมิภาคเอเชียในเรื่องการคมนาคมขนส่ง สินค้าต่าง ๆ ที่ไม่เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติในแต่ละด้าน โดยให้ยึดถือผลประโยชน์ของประชาชน ที่จะได้รับเพื่อการพัฒนาประเทศเป็นสำคัญ

๒.๕ ส่งเสริมสนับสนุนจัดหามาตรการในการให้ความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องของเศรษฐกิจ การเงิน การธนาคารกับประชาชนทุกระดับให้ทั่วถึงและถูกต้อง เพื่อให้ประชาชนรู้และเข้าใจในการจัดการด้านเศรษฐกิจทั้งแบบมหภาคและจุลภาค ตลอดจนให้ได้รู้ถึงบทบาทหน้าที่และความสำคัญ ของตนเองในการมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศไปพร้อม ๆ กับรัฐด้วยระบบที่สะดวกรวดเร็วและง่ายต่อการเข้าใจ

๒.๖ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการในการพัฒนาระบบการจัดเก็บภาษีทุกประเภท ของประเทศใหม่ เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนและเกิดความเป็นธรรมกับประชาชนอย่างแท้จริง โดยสร้างระบบ ที่ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนกับประชาชน สร้างความพึงพอใจให้อยู่ในระดับที่ประชาชนไม่หลีกเลี่ยง การจ่ายภาษีเพื่อพัฒนาประเทศชาติและรัฐจะต้องมีมาตรการในการดำเนินการใช้จ่ายภาษีของประชาชน ในการพัฒนาประเทศ อย่างคุ้มค่าทั่วถึงกันทั้งประเทศ

๒.๗ ส่งเสริมสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความตื่นตัวทางธุรกิจตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพื่อลดปัญหาคนตกงานและลดการขาดดุลทางการค้า ตลอดจนเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนและ เป็นการหารายได้เป็นเงินตราต่างประเทศจากชาวต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวอยู่ในประเทศไทย หรือส่งสินค้า ของคนไทย ภายใต้คำขวัญที่ว่า “ประเทศไทยไม่เคยหลับ” หรือ “ประเทศไทยตื่นตลอด ๒๔ ชั่วโมง”

๒.๘ วางแผนและแก้ไขปัญหการจราจรทั้งบนดินและใต้ดิน ทั้งทางน้ำ และทางอากาศ ให้คล่องตัว เพื่อลดการสูญเสียน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองเวลาและเผาผลาญเงินของประชาชน อย่างไรก็ตามค่า ตลอดจนจะสามารถสร้างบรรยากาศในการลงทุนจากชาวต่างประเทศได้หากการจราจรไม่ติดขัด และพัฒนาระบบการรถไฟจากรางเดียวเป็นรางคู่ขนานให้สามารถเชื่อมต่อกับประเทศใกล้เคียงได้ด้วยประสิทธิภาพความเร็วสูง

๓. ด้านสังคม กฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม

๓.๑ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาโครงการที่เป็นปัจจัยองค์ประกอบพื้นฐานในชีวิตประจำวันของประชาชนให้มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วทั้งประเทศเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งจนสามารถพึ่งตนเองได้และมีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศ อีกทั้งยังสามารถดูแลช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในชุมชนของตนและเกื้อหนุนซึ่งกันและกันระหว่างชุมชนได้ เพื่อเป็นการลดช่องว่างของสังคม อันมีผลต่อการลดปัญหาของสังคมด้านอื่น ๆ โดยใช้ระบบแบบเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างมีคุณธรรมผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่นของประชาชน

๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหาวิธีการพัฒนาประเทศให้เป็นแบบยั่งยืน คือประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้โดยรัฐเป็นผู้สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการอำนวยความสะดวก และการบริการต่าง ๆ ของประเทศที่เป็นปัจจัยหลักให้กับประชาชนอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการที่เน้นกิจกรรมและการปฏิบัติงานที่มุ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้เป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพในแต่ละด้าน โดยเน้นภาพรวมของประชากรเป็นหลักสำคัญ

๓.๔ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดให้มีมาตรการในการพัฒนาชุมชนแออัดในด้านสถานที่ สาธารณูปโภค ความสะอาด สุขอนามัย การศึกษา และคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ เพื่อให้เด็ก เยาวชน และประชาชนในชุมชนแออัด มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในทุก ๆ ด้าน

๓.๕ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดให้มีมาตรการป้องกันช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหเกี่ยวกับ ยาเสพติด อาชญากรรม โรคภัยไข้เจ็บ ภัยธรรมชาติ และอุบัติเหตุด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับประชาชนในประเทศ

๓.๖ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาระบบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาชนและประเทศให้มีการจัดเก็บข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน ทันสมัย สามารถนำมาใช้วิเคราะห์ สำหรับการตัดสินใจในการพัฒนาและการบริหารประเทศได้อย่างถูกต้องตรงกับปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของประชาชนทุกระดับ

๓.๗ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการให้สื่อมวลชนทุกแขนงทั้งของรัฐและเอกชน มีอิสระต่อความคิดสร้างสรรค์ มีส่วนร่วมในการบริหารประเทศ เป็นตัวอย่างที่ดีในการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชน ในการพัฒนาประเทศ และสร้างเวทีทางความคิดของประชาชนในทุก ๆ ด้านอย่างมีคุณธรรม และมีความยุติธรรมในการเสนอข่าวที่เกิดขึ้นจริงให้ประชาชนได้รับทราบ

๓.๘ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการปรับปรุง แก้ไข กระบวนการยุติธรรม และตัวบทกฎหมาย ให้มีความเด็ดขาด บริสุทธิ์ ยุติธรรม เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการดังกล่าวมีคุณภาพและคุณธรรมเพื่อประโยชน์สุขที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนอย่างแท้จริง โดยผู้กระทำผิดจะต้องได้รับการลงโทษจริงและผู้บริสุทธิ์จะได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓.๙ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจสามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของประชาชน

๓.๑๐ ส่งเสริมสนับสนุนและแก้ไขกฎหมายบางฉบับ บางมาตรา และข้อความบางตอนที่มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตและความเดือดร้อนของประชาชน เช่น แก้ไขพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ - ปัจจุบัน ว่าด้วยหมวกนิรภัยมิให้ใช้บังคับกับประชาชนอีกต่อไป

๔. ด้านการศึกษาวัฒนธรรมและการกีฬา

๔.๑ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการให้เด็ก เยาวชน ที่จะเป็นประชากรรุ่นใหม่ของประเทศ ได้รับการศึกษาในภาคบังคับของรัฐจากฐานเดิมที่จะเริ่มเป็น ๑๒ ปี ให้ได้มาตรฐานเป็น ๑๕ ปี โดยเร็วที่สุดอย่างมีคุณภาพ โดยเป็นการศึกษาแบบให้เปล่าหรือเรียนฟรี ซึ่งรัฐจะต้องมีบทบาทในการสนับสนุนงบประมาณให้ประชาชนตามสัดส่วนทั้งในสถานศึกษาของรัฐและเอกชนเพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ให้มากที่สุด

๔.๒ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการให้ระบบการศึกษาของไทยมีคุณภาพที่ได้มาตรฐานเท่าเทียมกันทั่วประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงระบบการเรียน การสอน หลักสูตรเนื้อหาวิชาจริยธรรม

และจรรยาบรรณของครูผู้สอน สถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการจัดระบบโรงเรียนแบบชุมชน หรือโรงเรียนใกล้บ้านอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างแท้จริง โดยจะนำวิธีการสร้างโรงเรียนแม่แบบขึ้น สำหรับสร้างรูปแบบมาตรฐานในการพัฒนาครู วิธีการเรียน การสอน วิธีถ่ายทอดความรู้หลักสูตร เนื้อหาวิชาและอื่น ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนทั่วประเทศ

๔.๓ ส่งเสริมสนับสนุนและให้ประชาชนทุกเพศทุกวัย มีการศึกษาในทุก ๆ ด้าน โดยผ่านสื่อต่าง ๆ ซึ่งเป็นแบบของการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่จะไปพัฒนาคุณภาพชีวิต ของตนเอง ครอบครัว และชุมชนได้

๔.๔ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้มีความรู้ ความสามารถด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศที่สำคัญโดยให้มีมาตรฐานเท่ากับนานาชาติ เพื่อสอดคล้องกับการเป็นสังคมประชากรโลก

๔.๕ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการในการอนุรักษ์ เผยแพร่วัฒนธรรมของไทยที่ดั่งงาม รวมทั้งโบราณสถานต่าง ๆ ให้ดำรงอยู่อย่างถาวร และเป็นที่รู้จักแพร่หลายกับประชาชน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ร่วมกันกับนานาชาติ

๔.๖ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการในการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และพัฒนาประเทศให้กับประชาชน เช่น การมีวินัยของคนในชาติการยึดมั่นในคุณธรรมศีลธรรม และจริยธรรม ตลอดจนการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมและอื่น ๆ

๔.๗ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการให้ประชาชนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อรักษาสุขภาพ ซึ่งมีผลต่อเนื่องในการพัฒนาให้เป็นนักกีฬาระดับจังหวัด หรือเป็นมืออาชีพระดับชาติ เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๔.๘ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการบรรจุวิชา “การเมือง” และวิธีการเลือกตั้งนักรการเมืองอย่างถูกต้องวิธี” และวิชา “การเกษตรพื้นฐาน” เข้าไปในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จนถึงระดับมหาวิทยาลัย

๕. ด้านสาธารณสุข

๕.๑ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการในการพัฒนาประสิทธิภาพ และคุณภาพในการดำเนินงานของสถานพยาบาลของรัฐทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด เพื่อให้บริการประชาชนทุกระดับ ได้อย่างเท่าเทียมกัน

๕.๒ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการในการเพิ่มงบประมาณและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ของประเทศโดยให้มีความรู้ความสามารถได้มาตรฐานและมีเพียงพอกับความต้องการของประชาชน รวมทั้งการพัฒนาสาธารณสุขขั้นพื้นฐานให้ได้มาตรฐานสำหรับประชาชนด้วย

๕.๓ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการในการพัฒนางานวิจัยทางการแพทย์ทุกประเภท เช่น การผลิตยาเพื่อใช้ภายในประเทศและส่งออกโดยเฉพาะยาสมุนไพรไทย เป็นต้น

๕.๔ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการในการให้บริการและเห็นความสำคัญของการใช้สิทธิเกี่ยวกับบัตรสาธารณสุขและบัตรประกันสังคมได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งการให้รัฐสวัสดิการแก่เด็กและผู้สูงอายุ ในด้านการรักษาพยาบาลและสุขภาพอนามัยฟรีทั่วประเทศ

๕.๕ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการในการให้ความรู้และการปฏิบัติตนให้ถูกต้องทางด้านสาธารณสุข ด้านการกีฬา ด้านโภชนาการ และด้านสุขอนามัยต่าง ๆ ให้กับประชาชนเพื่อการรักษาสุขภาพ ให้แข็งแรง เพื่อประโยชน์ในการป้องกันโรคและมีสุขอนามัยที่ดีของประชาชนทั่วประเทศ

๖. ด้านการเกษตร

๖.๑ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ของเกษตรกร และพัฒนาคุณภาพของผลิตผลทางการเกษตร ด้วยวิธีการจัดการเกษตรแบบครบวงจร เพื่อเป็นการลดต้นทุน และใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีภายในประเทศอย่างมีคุณค่า

๖.๒ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการ เพื่อให้มีการประกันราคาพืชผลของเกษตรกร ให้เกิดความเป็นธรรม และจัดหาตลาดเพื่อจัดจำหน่ายออกสู่ตลาดโลก พร้อมกับรักษาคุณภาพของพืชผลทางการเกษตร ให้มีมาตรฐานในระดับสากลอยู่เสมอ

๖.๓ ส่งเสริมสนับสนุนในด้านการวิจัยทางการเกษตรทุกประเภทอย่างจริงจัง เพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตผลทางการเกษตร โดยการเผยแพร่ความรู้ให้กับประชาชน เกี่ยวกับการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและการผลิตอาหารเพื่อการบริโภคภายในประเทศตลอดจนทำเป็นสินค้าส่งออกที่ได้มาตรฐานของโลก

๖.๔ ส่งเสริมให้มีการทำฝนหลวงตามแนวพระราชดำริและสร้างแหล่งน้ำให้เพียงพอแก่การเกษตรครอบคลุมทุกพื้นที่

๗. ด้านอุตสาหกรรม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม

๗.๑ ส่งเสริมสนับสนุน พัฒนา และจัดหามาตรการให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมทุกประเภทที่มีประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลิตผลทางการเกษตรอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมอื่น ๆ เพื่อการส่งออก รวมทั้งการจัดเขตอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานและสามารถดำเนินงานได้อย่างจริงจัง

๗.๒ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการให้อุตสาหกรรมที่รัฐสนับสนุนมีคุณภาพได้มาตรฐานโดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ทั้งในระยะสั้น และระยะยาวด้วยวิธีการศึกษาข้อมูลที่ดี มีวิธีการป้องกันในเรื่องของการบำบัดน้ำเสีย มลพิษทางอากาศ และความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของประชาชนในโรงงานต่าง ๆ ตามความเหมาะสมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศได้อย่างแท้จริง

๗.๓ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในทุก ๆ ด้าน เช่น การรักษาต้นน้ำลำธาร ต้นไม้ ป่า ดิน น้ำ อากาศ สัตว์ป่า และอื่น ๆ ที่เป็นความสำคัญของมนุษย์ โดยจัดทำเป็นตัวอย่าง และให้ความรู้เกี่ยวกับประชาชนกับการสร้างเสริมการป้องกันการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชี้ให้เห็นโทษภัย อันเกิดจากการสูญเสียสิ่งแวดล้อม

๗.๔ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการในการศึกษา วิจัย และนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาสร้างคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในทางที่ถูกต้อง ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมทั้งในระยะสั้น ๆ และระยะยาว โดยต้องมีการเผยแพร่ความรู้เรื่องนั้น ๆ แก่ประชาชนด้วย

๘. ด้านการสื่อสารและคมนาคม

๘.๑ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาระบบโครงสร้างขนส่งมวลชน และสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของประชาชนให้มีประสิทธิภาพและราคาถูก มีความคล่องตัว และรวดเร็ว ตรงต่อเวลา ตลอดจนมีความปลอดภัยในการให้บริการกับประชาชนอย่างทั่วถึงกันทั้งประเทศ

๘.๒ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการคมนาคม และการสื่อสารในภูมิภาคเอเชีย สำหรับการติดต่อค้าขายระหว่างประเทศในแต่ละทวีปทั่วโลก โดยมีขั้นตอนการจัดการด้วยระบบที่ชัดเจนรวดเร็วทันสมัยและมีอัตราค่าบริการราคาถูก

๙. ด้านการต่างประเทศ

๙.๑ ส่งเสริมสนับสนุนและหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศ รวมทั้งความสัมพันธ์ทางการค้า โดยวางตัวเป็นกลางกับทุกประเทศทั่วโลก

๙.๒ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการให้มีนักการทูตของประเทศที่มีความรู้ความสามารถในการเป็นตัวแทนของประเทศ เพื่อการสร้างภาพพจน์สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และสร้างมิตรประเทศ อย่างดีทั่วโลก โดยหวังผลให้ประเทศไทยได้รับการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ทุก ๆ ด้าน ในสิ่งที่ประเทศยังขาดแคลน โดยให้เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

๑๐. ด้านสวัสดิภาพและแรงงาน

๑๐.๑ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการให้เกิดการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกรรม โดยให้มีการพัฒนาฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีคุณภาพ และกำหนดอัตราค่าจ้างแรงงานที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน

๑๐.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประกันสภาพการจ้างงานให้เกิดความมั่นคง โดยจัดทำมาตรฐานแบบเกื้อหนุนกันระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง ควบคุมไปกับระบบประกันสังคมจากรัฐ ระบบสวัสดิการที่จำเป็นจากนายจ้าง ระบบการพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงาน และปลูกฝังให้ลูกจ้างมีความรับผิดชอบต่อการทำงานอย่างมีคุณภาพอยู่ตลอดเวลา

๑๐.๓ ส่งเสริมสนับสนุนและจัดหามาตรการพัฒนาคุณภาพ และเพิ่มปริมาณของฝีมือแรงงานที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานทั้งในและต่างประเทศ โดยการจัดการศึกษาและฝึกอบรมจากภาครัฐ และสนับสนุนให้มีการจัดส่งแรงงานที่ได้มาตรฐานไปทำงานในต่างประเทศ ที่มีความมั่นคงปลอดภัย พร้อมค่าจ้างแรงงานที่เหมาะสมในทุกสาขาอาชีพเพื่อหารายได้ให้กับประชาชน

๑๑. ด้านรัฐสวัสดิการ

๑๑.๑ เสนอให้ออกกฎหมาย “พระราชบัญญัติเงินเดือนประชาชน” เพื่อให้ประชาชนคนไทยมีเงินเดือนตั้งแต่แรกเกิดถึงผู้สูงอายุทุกคน และตั้งกองทุนเพื่อให้กู้ยืมเงินโดยไม่ต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน ในอัตราราดอกเบี้ยถูก

๑๑.๒ ปรับระบบและโครงสร้างการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดอย่างเท่าเทียมกันทั่วประเทศเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและตั้งกองทุนให้กู้ยืมทางการศึกษา โดยให้ผ่อนชำระในระยะยาวหลังจบการศึกษาและมีงานทำแล้ว โดยรัฐจะต้องช่วยจัดหางานให้เพียงพอกับนิสิตนักศึกษาที่จบการศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี

๑๑.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนมีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง โดยเสนอออกเป็นกฎหมายให้มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินเป็นโฉนดครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

๑๑.๔ ส่งเสริมสนับสนุนให้เพิ่มเบี้ยเลี้ยงสนาม และค่าเสบียงสนามให้กับข้าราชการทหาร ตำรวจ ทหารพราน และอาสาสมัครที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในภาคสนาม ในภาคพื้นดิน ในทางทะเล ในแม่น้ำลำคลอง และในอากาศ ตามแนวชายแดนของประเทศไทย และรวมถึงการปฏิบัติหน้าที่เสี่ยงภัยในที่สูงกว่าระดับน้ำทะเล เกินกว่า ๑,๐๐๐ ฟุต ขึ้นไป

๑๑.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนให้กองทัพมียานพาหนะ อาวุธ ยุทโธปกรณ์ ที่ทันสมัยและเพียงพอ ต่อการป้องกันประเทศโดยเฉพาะตามแนวชายแดนของประเทศไทย

๑๑.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ขึ้นเงินเดือนและค่าตอบแทนให้กับข้าราชการทุกระดับชั้น ทุกหมู่เหล่า เพิ่มขึ้นทุกปีอย่างเท่าเทียมกันทุกคนในแต่ละระดับชั้น เพื่อให้เพียงพอแก่ค่าครองชีพในปัจจุบัน

๑๑.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ข้าราชการชั้นผู้น้อยมีที่ดินทำกินมีบ้านและที่อยู่อาศัยในราคาถูกลง

๑๑.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ข้าราชการตำรวจซึ่งเป็นหน้าด่านของกระบวนการยุติธรรม มีสวัสดิการที่ดี มีบ้านพักอาศัย และมีอุปกรณ์ ยานพาหนะ คอมพิวเตอร์ และเครื่องมือต่าง ๆ รวมทั้งอาวุธปืนให้เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่

๑๑.๙ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรได้ซื้อปุ๋ยในราคาถูกลงเพื่อลดต้นทุนในการเกษตร และจัดตั้งกองทุนเพื่อปลดหนี้ให้กับเกษตรกรทุกปีทั่วประเทศ

๑๑.๑๐ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ข้าราชการครู และครูเอกชน ได้มีสิทธิกู้ยืมเงินในอัตราดอกเบี้ยที่ถูกลงและผ่อนชำระในระยะยาว เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับแม่พิมพ์ของชาติ

ข้อบังคับพรรคเงินเดือนประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคเงินเดือนประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคเงินเดือนประชาชน” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “PEOPLE WAGE PARTY” ชื่อย่อภาษาไทย “งคช.” ชื่อย่อภาษาอังกฤษ “PWP.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

เครื่องหมายพรรคเงินเดือนประชาชนประกอบขึ้นด้วยวงกลมสองวงภายในวงกลมเล็กล้อมรอบด้วยขอบสีชมพู มีภาพตัว M ซ้อนกันสามตัว เป็นสีแดง สีขาว และสีน้ำเงิน ซึ่งมีความหมายถึงความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และมีพื้นวงกลมเป็นสีเหลืองทอง หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ และความอยู่ดีกินดีของพี่น้องประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ ส่วนภายในวงกลมใหญ่ที่ล้อมรอบวงกลมเล็ก มีพื้นวงกลมเป็นสีม่วง แสดงถึงความมีศิลป์ในการบริหารประเทศ ประกอบด้วยตัวอักษรกราฟฟิก ชื่อของพรรคด้านล่างเป็นภาษาไทยว่า “พรรคเงินเดือนประชาชน” และด้านบนเป็นภาษาอังกฤษว่า “PEOPLE WAGE PARTY” เป็นตัวอักษรสีขาว ดังภาพ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๒๖๙/๒ ซอย ๔ บ้านดงพัฒนา ตำบลบ่อแฮ้ว อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ๕๒๑๐๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคเงินเดือนประชาชนที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใดให้เรียกว่า “สาขาพรรคเงินเดือนประชาชน ลำดับที่.....” จังหวัด.....

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ ในวันสมัครเป็นสมาชิกพรรคบุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิ์เข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด หรือผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๕) ไม่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๘ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคด้วยตนเอง พร้อมด้วย เอกสารประกอบตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด และให้คำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิก พรรคการเมืองอื่น โดยมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคน ตามสถานที่ที่พรรคกำหนด

ให้นายทะเบียนสมาชิกพรรคเสนอใบสมัครสมาชิกพรรค ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค พิจารณา พร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับสมาชิกแล้ว สมาชิก ผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรค ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า สองคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคหรือนายทะเบียนสมาชิกสาขาแล้วแต่กรณี และ ให้ส่งวนคำคัดค้านนั้น ๆ ไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๐ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกพรรคโดยจะมีคำคัดค้าน หรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๗

(๔) พรรคการเมืองมีมติให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง หรือมีเหตุ ร้ายแรงอื่น

(๕) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป

(๖) เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลง นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย หรือจะคงสมาชิกภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการรับสมัครสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าพันคน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

- (๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป
- (๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย
- (ก) เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค
 - (ข) เป็นผู้ที่ยุติธรรมที่จะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และอุดมการณ์ของพรรคจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค
 - (ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรคศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป
 - (ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป
- ข้อ ๑๔ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้
- (๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน
 - (๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกๆระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค
 - (๓) ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง
 - (๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ
 - (๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

- ข้อ ๑๕ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค มีดังนี้
- (๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์
 - (๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสภาพของสมาชิก ให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

- (๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลชนสมาชิก
- (๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลชนสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามวิถีทางระบบรัฐสภา เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๗ เพื่อให้สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ร่วมกันสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยจึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค และไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรค ที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคล และวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พียงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๑๘ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละ และให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค

(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๑๙ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เภรัณูญิกพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๗) โฆษกพรรค
- (๘) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรค โดยการลงคะแนนลับ ตามลำดับดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๑๙
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคจนครบจำนวนตามที่กำหนดใน (๑) ซึ่งในการเสนอชื่อผู้เข้ารับการเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่ง ต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมรับรองไม่น้อยกว่าสิบคน

ข้อ ๒๑ กรรมการบริหารพรรคการเมืองมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง หรือนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองตอบรับการเปลี่ยนแปลง คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่ แล้วแต่กรณี และอาจได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกได้

ข้อ ๒๒ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการบริหารพรรคตามที่กฎหมายกำหนด
- (๕) ถูกถอดถอนตามกฎหมาย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรค แต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทน ตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจาก นายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

- (๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่ง
- (๒) หัวหน้าพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๒๒
- (๓) กรรมการบริหารพรรคว่างลงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

เมื่อตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง ให้รองหัวหน้าพรรคตามลำดับต้นทำหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพรรค ให้กรรมการบริหารพรรคที่เหลืออยู่เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง ทำหน้าที่แทน โดยให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายใน เก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หากคณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะยกเว้นตาม (๒) ให้หัวหน้าพรรค มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายใน สี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหาร พรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับ การเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๔ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๓) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมือง และผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงิน ตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้จัดสรร เป็นจำนวนรวมโดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อแต่ละ บัญชีที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้จัดสรร ให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล

(ค) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการ บริหารพรรคการเมือง

(๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภา ของพรรคคณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๖) อนุมัติจัดตั้งสาขาพรรค อนุมัติการเลิกสาขาพรรค และองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๗) เลิกพรรค

(๘) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไป ด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๙) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๐) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๑) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงาน เฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๓) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและ ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๔) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๕) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบ ของพรรค

ข้อ ๒๕ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการ บริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรค กับสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนาม ของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการ บริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการ บริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหาร พรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรค ในกิจการที่หัวหน้าพรรค มอบหมายให้ปฏิบัติ

- (ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค
- (ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค
- (ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๕) เภรัญญิกพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงิน ของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมาชิก และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิก
- (๗) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้
- (ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค
- (ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๖ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจากรายชื่อตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบ
- (๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ที่ให้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นที่สุด

หมวด ๙

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๗ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๘ การจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้สมาชิกของพรรคไม่น้อยกว่าห้าสิบคนซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ จัดประชุมเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง ภายหลังจากประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานสาขารายการแสดงที่ตั้งสาขาพรรคการเมือง รายชื่อ อาชีพ ที่อยู่ และลายมือชื่อของกรรมการสาขาพรรคการเมือง หนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่เป็นที่ทำการสาขาพรรคการเมือง ไปยังหัวหน้าพรรคเพื่อขออนุมัติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง และเมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้หัวหน้าพรรคมีหนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองตามแบบที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติ

ข้อ ๒๙ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่งซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เกร็ดญกสาขาพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค
- (๘) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๐ กรรมการสภาพรรคการเมือง มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับรองการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง หรือนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสภาพรรคการเมืองชุดใหม่ แล้วแต่กรณี และอาจได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกได้

ข้อ ๓๑ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่และให้ลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๒๙

(๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสองคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้สาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกรอบสามเดือนและภายในหกสิบวัน นับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๓ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประธานสาขาพรรค

- (ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค
- (ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม
- (ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม
- (ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ
- (จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรค เท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค
- (ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด
- ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ที่มีตำแหน่งรองลงมาลำดับต้นทำหน้าที่แทน
- (๒) รองประธานสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธานสาขาทบหมาย
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ
- (ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวง ของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาทบหมายให้ปฏิบัติ
- (ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค
- (ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค
- (ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย
- (๕) เภรัณยูิกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม รายรับ-รายจ่าย บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค มีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ
 - (ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค
 - (ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย
- (๘) กรรมการอื่นของสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคหรือ

คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๔ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการสาขาพรรคตามที่กฎหมายกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้ประธานสาขาพรรคแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง หากตำแหน่งประธานสาขาพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้รองประธานสาขาพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองประธานสาขาพรรค ให้กรรมการสาขาพรรคที่เหลืออยู่เลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน โดยให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งประธานสาขาพรรคแทนตำแหน่งที่ว่างภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่ง

(๒) กรรมการสาขาพรรคว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด

เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่ง อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ในกรณีที่ไม่มีการจัดการประชุมใหญ่ของพรรค หรือมีแต่ไม่ยินยอมดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ คณะกรรมการบริหารพรรคจะดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้สมาชิกสาขาพรรคจำนวนหนึ่งดำเนินการก็ได้

ข้อ ๓๖ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้น เข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่ง มาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๗ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแถลงผลงานในรอบปีและรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๘ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว หากต่อมาภายหลังมีสาขาพรรคการเมืองไม่ครบตามมาตรา ๒๖ ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ครบตามมาตรา ๒๖ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคการเมือง จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองพันคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมือง

ข้อ ๔๐ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง มีดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง
ทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง

(๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๔๑ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิก ตามข้อ ๔๐ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน
จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธาน
ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๒ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้
รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคลำดับ
ถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุม
เลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม
แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการ
บริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๓ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคการเมือง

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง
รองเลขาธิการพรรคการเมือง เภรัณยูพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมือง
และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง

(๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง คณะกรรมการ
นโยบายพรรคการเมือง และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง

(๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา

(๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง

(๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชีและการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคการเมือง

(๘) กิจกรรมที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประธานสาขาพรรคการเมือง ไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน

(๙) กิจกรรมอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

การลงมติเลือกบุคคลตาม (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๔๔ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๖ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๗ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๘ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง ต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ เพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมือง ทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อ อยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรคการเมืองนั้น

ข้อ ๔๙ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (๒) สมาชิกของสาขาพรรคไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๐ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่ง เป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๑ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

- (๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง
- (๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๒ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกสาขาพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุ วัน เวลา และสถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อเดือนและประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๔ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมโดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๕ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมืองตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๕๗ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมืองประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วนบัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

และค่าบำรุงพรรคการเมืองและการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๕๘ พรรคอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

(๒) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค

(๓) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ได้จากการจัดกิจกรรมหาทุนของพรรค

(๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ได้จากการบริจาคแก่พรรคการเมือง

(๕) เงินอุดหนุนจากกองทุน

(๖) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ ๕๙ สมาชิกพรรคการเมืองอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๐ การบริจาคแก่พรรคการเมืองให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๓

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๖๑ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖๒ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๖๑ แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้าพรรค

มีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหาขึ้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามิมูลให้เสนอข้อกล่าวหาขึ้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวน ต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกไม่เกินกว่าห้าคน เป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๖๓ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้อีกโอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๔ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ดำเนินสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรคให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ และมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นที่สุด

ข้อ ๖๕ การพ้นจากสมาชิกพรรคกรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๖๔ วรรคสองให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ วรรคสาม

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

ข้อ ๖๖ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๖๗ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) ผู้ตัดสินใจเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกพรรคที่มาประชุม

หมวด ๑๕

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๘ การเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๖๙ ในกรณีที่พรรคการเมืองต้องสิ้นสภาพ เลิก หรือยุบ ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือ ภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเงินเดือนประชาชน

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเงินเดือนประชาชน จำนวน ๑๑ คน คือ

๑. พันตำรวจเอก กานต์ เทียนแก้ว	หัวหน้าพรรค
๒. พลเอก พลเรือโท เพ็ชรศักดิ์ศิลป์	รองหัวหน้าพรรค
๓. พลเรือตรี ปรีชา จุฬจำบง	รองหัวหน้าพรรค
๔. พลอากาศตรี ผจญ การเที่ยง	รองหัวหน้าพรรค
๕. นายสมยศ แสงสุวรรณ	เลขาธิการพรรค
๖. นางระพีพรรณ อรุณสิทธิ์	รองเลขาธิการพรรค
๗. นางสาวกานท์ชญา เทียนแก้วชญา	เหรัญญิกพรรค
๘. นางสาวปิยะรัตน์ เทียนแก้ว	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๙. พลตรีหญิง พัศสพาภา เดชจินดา	โฆษกพรรค
๑๐. นางสาวชมพูนุท จุตรระกูล	กรรมการบริหารพรรค
๑๑. นายพันธ์ศักดิ์ ศักดา	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ศุภชัย สมเจริญ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง